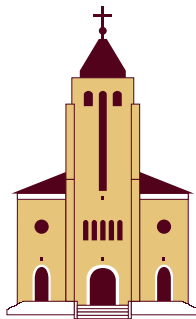

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2025/1. SZÁM • MÁRCIUS 23.

NAGYBÖJT 2025

A nagyböjt 40 napja azt az időt jelképezi, amelyet Jézus a pusztában töltött: imádkozott, böjtölt és legyőzte az ördög kísértéseit. Az egyház arra hív bennünket, hogy gondolkodjunk el és imádkozzunk, hogy mélyítsük el a hitünket és változtassuk meg a szívünket felkészülve Krisztus halálának és feltámadásának húsvéti ünnepére. A nagyböjti felkészülés ebben a jubileumi évben segít megújítani reményünket Isten végtelen szeretetében és irgalmasságában. A mai világban tapasztalható nehézségek és bizonytalanságok közepette könnyen elterelődhet a figyelmünk, és elveszíthetjük Istenre való összpontosításunkat. Ferenc pápa a *Spes Non Confundit* („A remény nem okoz csalódást”) szentévi indikációs bullájában emlékeztet bennünket arra, hogy „a szenvedések közepette a remény szeretetből születik, és a kereszten Jézus átszűrt szívéből fakadó szereteten alapul”.

Szentatyánk arra buzdít bennünket, hogy mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy Isten népe teljes mértékben részt vehessen az Isten kegyelmébe vetett reménység hirdetésében. Tehát a remény szellemében vállaljuk nagyböjti fegyelmeinket, nem azért, hogy megbüntessük magunkat, hanem hogy felkészítsük szívünket arra, hogy Isten üdvössége ajándékának reményében ünnepeljünk Krisztus halálában és feltámadásában.

A nagyböjt pillérei segítenek abban, hogy nagyobb figyelmet fordítsunk Istenre: **az ima** növekedése több lehetőséget jelent az Urunkkal való közösségre; **az önmegtartóztatás** és **a böjt** megerősít és megszabadít minket az anyagi örömeiktől vagy más anyagi rabszolgaságoktól, lehetővé téve számunkra, hogy helyet adjunk a szívünkben Krisztusnak; a jószívűség és a jócselekedetek pedig önmagunkról Istenre és másokra, különösen a rászorulókra fordítják figyelmünket.

A nagyböjti időszakban figyeljünk Ferenc pápa felhívására, hogy legyünk a remény zarándokai. A mai világban tapasztalható összes nehézség ellenére a Krisztusba vetett reménységünk fényt vethet arra az útra, amelyre hivatást kaptunk. Reménnyel telve induljunk el a bűnbánat útjára, hogy tiszta lelkülettel ünnepelhessük Krisztus húsvéti misztériumát.

Mahimai Raj Anthony atya

Járjunk együtt a reményben

Kedves Testvérek!

A hamvazkodással mint a bűnbánat jelével megkezdjük éves nagyböjti zárandoklatunkat, a hit és a remény jegyében. Az egyház mint anya és tanítómester arra hív bennünket, hogy készítsük elő szívünket és nyíljunk meg Isten kegyelme előtt, hogy örömmel ünnepelhessük Urunk Jézus Krisztus húsvéti diadalát a bűn és a halál felett, ahogyan Szent Pál is vallotta: „*A győzelem elnyelte a halált! Halál, hol a te győzelmed? Halál, hol a te fullánkod?*” (1Kor 15,54–55). Hitünknek ugyanis az értünk meghalt és feltámadt Jézus Krisztus a középpontja és ő a biztosítéka annak a nagy ígérethez kapcsolódó reménynek, amelyet az Atya már beteljesített őbenne, szeretett Fiában: az örök életnek (vö. Jn 10,28; 17,3).

Ebben a nagyböjtben, melyet a szentév kegyelme gazdagít, szeretnék megosztani veletek néhány gondolatot arról, mit jelent *együtt haladni a reményben* és felfedezni a megtérésre szólító meghívásokat, melyeket Isten irgalma – egyénileg és közösségek – mindannyiunkhoz intéz.

Először is, *úton lenni*. A jubileumi év mottója, „a remény zárandokai”, Izrael népének az ígéret földje felé vezető hosszú vándorútjára emlékeztet bennünket. A Kivonulás könyve elbeszéli a rabszolgaságból a szabadságba vezető nehéz utat, melyet az Úr akart és vezetett, aki szereti népét és mindig hűséges hozzá. Nem gondolhatunk azonban a kivonulás bibliai elbeszélésére anélkül, hogy eszünkbe ne jutnának azok a testvéreink, akik ma is menekülnek a szegénység és az erőszak elől egy jobb élet

reményében, amelyet maguknak és szeretteiknek keresnek. Ebből fakad a megtérésre szólító első meghívás, hiszen valamennyien zárandokok vagyunk az életben. Mindannyian feltehetjük magunknak a kérdést: milyen hatással van ez a helyzet az életemre? Tényleg úton vagyok-e vagy inkább békult és mozdulatlan vagyok, félelemmel és reménytelenséggel telve vagy éppen belekényelmesedtem a saját világomba? Keresem-e a szabadulás útját a bűnös és a méltóságomtól megfosztó helyzetekből? Jó nagyböjti gyakorlat lenne találkozni migránsokkal vagy zárandokokkal, és engedni, hogy történetük megérintsen bennünket. Ez segíthetne megérteni, mit kér tőlünk Isten, hogy az Atya háza felé tartva egyre jobb úton lévőkké váljunk. Ez egy jó „vizsga” a vándor számára.

Másodszor, *együtt járni az úton*. Az egyház hivatása az, hogy szinodálisak legyünk, együtt haladjunk. A keresztények arra kaptak meghívást, hogy közösen járják útjukat, soha ne magányos vándorként. A Szentlélek arra ösztönöz bennünket, hogy kilépünk önmagunkból Isten és testvéreink felé, és soha ne zárkózzunk be saját világunkba. Együtt járni azt jelenti, hogy az egységteremtőkké válunk, abból a közös méltóságból kiindulva, amely Isten gyermekeiként megillet bennünket (vö. Gal 3,26–28); azt jelenti, hogy egymás mellett megyünk, anélkül, hogy eltipornánk vagy elnyomnánk a másikat, irigység és képmutatás nélkül, és nem engedve, hogy bárki is lemaradjon vagy kizárva érezze magát. Ugyanabba az irányba tartunk, ugyanazon cél felé to-

rekszünk, miközben szeretettel és türelemmel meghallgatjuk egymást.

Ebben a nagybőjtben Isten azt kéri tőlünk, hogy vizsgáljuk meg, vajon életünkben, családjainkban, munkahelyeinken, plébániai vagy szerzetesi közösségeinkben képesek vagyunk-e együtt haladni másokkal, meghallgatni egymást, legyőzni annak kísértését, hogy önmagunkba zárkózzunk és csak a saját szükségleteinkkel törődjünk. Kérdezzük meg magunktól az Úr előtt, hogy képesek vagyunk-e együtt dolgozni püspökként, papként, megszentelt személyként vagy világi hívőként Isten országának szolgálatában! Befogadó magatartást tanúsítunk-e konkrét tettekkel azokkal szemben, akik közelednek hozzánk és azokkal szemben is, akik távol maradnak? Engedjük-e, hogy a közösség részévé váljanak az emberek vagy inkább a peremre szorítjuk őket? Erre a megtérésre szólít a második meghívás: térjünk át a szinodalitásra.

Harmadsorban, ezt az utat egy ígéret *reményében* járjuk együtt. A *remény, mely nem csal meg* (vö. Róm 5,5), a szentév központi üzenete legyen a távlata a húsvét győzelméhez vezető nagyböjti utunknak. Ahogyan XVI. Benedek pápa tanította a *Spe salvi* kezdetű enciklikában: „Az embernek szüksége van a feltétel nélküli szeretetre. Szüksége van arra a bizonyosságra, amelynek alapján elmondhatja: »Sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmasságok, sem magasság, sem mélység, sem egyéb teremtmény el nem szakíthat bennünket Isten szeretetétől, amely Krisztus Jézusban, a mi Urunkban van« (Róm 8,38–39).” Jézus, szerelmünk és remé-

nyünk feltámadt, él és dicsőségesen uralkodik. A halál győzelemmé változott, és ebben, Krisztus feltámadásában rejlik a keresztények hite és nagy reménye!

Ez tehát a harmadik meghívás a megtérésre: reméljük és bízunk egyre jobban Istenben és az ő nagy ígéletében, az örök életben! Kérdezzük meg magunktól: valóban hiszem-e, hogy Isten megbocsátja bűneimet? Vagy úgy élek, mintha saját erőmből megválthatnám magamat? Megélem-e konkrétan a reményt, mely segít értelmezni a történelem eseményeit és ösztönöz elköteleződni az igazságosság, a testvériség és a közös otthon gondozása mellett, ügyelve arra, hogy senki se maradjon le?

Testvéreim! Istennek Jézus Krisztusban kinyilvánított szeretete megőríz bennünket a reményben, mely nem csal meg (vö. Róm 5,5). Ez a remény „a lélek biztos és szilárd horgonya”. Az egyház ebben a reményben imádkozik, hogy „minden ember üdvözüljön” (1Tim 2,4) és várja, hogy a menny dicsőségében Krisztussal, a vőlegényével egyesüljön. Avilai Szent Teréz szavait idézve: „Reménykedj, lelkem, reménykedj. Nem ismered sem a napot, sem az órát. Virrassz éberen, hiszen minden igen gyorsan múlik, jóllehet türelmetlenséged képtessé teszi azt, ami biztos, hosszúvá az időt, ami rövid” (*A lélek kiáltásai Istenhez*, 15, 3).

Szűz Mária, a reménység anyja járjon közben értünk és kíséreljen bennünket nagyböjti utunkon!

Kelt Rómában, a Lateráni Szent Jánosnál, 2025. február 6-án, Miki Szent Pál és társai, vértanúk emléknapján.

Ferenc

AZ ELFELEDETT KIRÁLYLÁNY

BOLDOG EMLÉKŰ ÁRPÁD-HÁZI KONSTANCIA

Egy elfeledett középkori Árpád-házi származású hercegnőről és királynőről szólnak régi krónikák. Egy fiatal krakkói történész, *Piotr Stefaniak* alapos kutatásai után most kiadott kétnyelvű (magyar–lengyel) írása tájékoztatott róla.

Azoknak az európai előkelő királyi és fejedelmi családoknak a nagyasszonyai közé tartozik, akik az otthoni és egyházi neveletésüknél fogva nagy műveltségű, mélyen vallásos, nagyfokú szociális-karitatív elkötelezettségű, az irgalmasság cselekedeteit egész életükben és országos szinten gyakorló, családjukat nagyon szerető, végül gyakran egészen Istennek szentelt étellel ragyognak Európa történelmének egén. Az egyház és a társadalom méltán tiszteli őket, a szentség, a hősies szeretet kiváló tanúiként. Békeszerző, engesztelő, ökomenikus és missziós szerepük is kiváló volt. Példájuk lelkesít, és követésre indítja a saját korukat és a későbbi nemzedékeket.

Konstancia IV. Béla királyunk és Laszkarisz Mária görög császárlány tíz gyermekkel megáldott igaz keresztény házasságának korán távolba szakadt virága. Ma, amikor a családok és így a társadalom is súlyos krízist él át, és mintegy végveszélyben

van, nemcsak a magyar nemzet, de egész Európa, sőt a világ számára is nagy jel az Árpád-ház, Szent István, Szent László és IV. Béla „szent” családja. Ez utóbbiból négy leány testvér jutott el az életszentség magas fokára: Szent Kinga, Boldog emlékű Konstancia, Szent Margit és Boldog Jolán.

Konstancia életéről hiányosak a történelmi források és krónikák. A magyar királyi család hatodik lányaként említik, Esztergom vagy esetleg Székesfehérvár királyi székhelyén született 1238-ban.

Gyermekkoráról semmit sem tudunk, csak azt, hogy édesanyjával és testvéreivel a tatárjárás elől menekülve Dalmáciába került. A lelki életére nagyhatással volt szülei példája, akik ferences harmadrendiek voltak és gondos nevelése, amely a magyar királylányhoz és a bizánci császár unokájá-

hoz méltó intellektuális felkészültségében nyilvánult meg.

Konstanciát 13 éves korában Dániel halicsi herceghez adták feleségül, aki özvegy volt és 35 évvel idősebb nála. A fejedelemség ütközőzóna volt a környező nagyhatalmak között. A hercegi családnak menekülnie kell az országból, Lengyelországban, majd a Magyar Királyságban élnie. Néhány évig a herceg a tatárok hűbérese lesz. Katolizál és koronát kér a pápától, melyet 1253-ban kap meg.

Konstancia tudta, hogy férje politikai okokból tért át a katolikus hitre, és a pogány szokásokhoz és babonákhoz igazodott. Igyekezett ebből kivonni és Krisztushoz vezetni. Ő maga a vallási cselekmények buzgó gyakorlásával és jó példájával járt férje előtt.

Konstancia királynőként tevékenységét az ország civilizációs felemelésének és a katolikus hit megerősítésének szentelte. Támogatta a hitterjesztést, aktívan népszerűsítette a domonkosokat, akik e területen az egész társadalom evangelizációjának szentelték magukat.

Konstancia aktívan részt vett Ruténföld társadalmi problémáinak megoldásában. Szegény, nélkülöző, sanyargatott embertársaihoz jóságos és kegyes volt. Az országban tevékenykedő minden rend és szerzet iránt is segítőkész, irgalmas volt. Csendes, istenfélő, alázatos személyként viselkedett, ezért mindenki szerette és nagy tiszteletben tartották. Mindehhez a gyakorlati szeretethez és sokrétű tevékenységéhez az ösztönzést belső, lelki életéből nyerte. Állandó ima, szigorú aszkézis, böjt, Isten-szolgálatban bontakozott ki Isten iránti buzgalma.

Férje 1264-ben bekövetkezett halála után mostohafia, Leó a fiatal hercegnőt eltávolította. Mivel pedig az új uralkodó pravoszláv vallású volt, viszonyuk feszültté vált. Így Konstancia 1266-ban nővéréhez, Kingához ment Krakkóba.

Konstancia 1270-ben tért vissza Ruténföldre, hogy missziós lelkesedéssel folytassa egyházépítő munkáját. Kingával együtt részt vett az itteni Keresztelő Szent János-templom alapításában, ahová domonkosokat telepítettek. Így helyezte jó alapokra Lembergben a katolicizmust. Ez az alapítás mintegy megkoronázása volt a domonkos prédikáló rendért való törekvéseinek.

Mintegy tíz évig tartózkodott Lembergben, éjjel és nappal szívesen, hosszan

imádkozott a Legtisztabb Szűz képe előtt a várkapornában. 1280-ban Ószandecbe költözött, a klarisszák kolostorába, ahová özvegységében maga Szent Kinga is jött, hogy magára öltse Szent Klára nővéreinek ruháját. Mint békeszerző is az Árpád-házi szent lányok-asszonyok útját járta.

1288-ban visszatért Lembergbe, és megkezdte a domonkos rend vezeklő nővér közösségének alapítását, és belépett közéjük. 1293-ban öltözhetett be a szerzetesi ruhába. A női kolostornak valószínűleg Konstancia lett a főnöknője. Egészen az imádságnak szentelték magukat, naponta többször is összegyűlve a barátok templomában, enyhébb formában gyakorolták az aszkézist, a saját kétkezi munkájukból éltek, s mivel nem volt klauzúrájuk, így a város társadalmával jó kapcsolatuk volt, gyakorolták az irgalmasság cselekedeteit: árvák gondozása, lányok nevelése, szegények támogatása, rabok látogatása.

Konstancia 1301. április 9-én halt meg, 63 éves korában, a Legszentebb Szentségekben részesülve a lembergi zárdában, a Csodálatos Szűzanya képénél. A Keresztelő Szent János-templom sírjában helyezték nyugalomra a hercegnőt. Kultusza hamar elterjedt a környező nép és az általa alapított rend körében a Rutén Provinciában. A XIV. század húszas éveiben már csodáiról beszéltek. 1373-ban a domonkosok átvitték ereklyéit az újonnan épült központjuk Rózsafüzér Királynéjáról elnevezett szentélyébe, a „csodáktól elhíresült” sírba. Kultusza a katolikus reformok korában éledt újra.

Konstanciát hivatalosan nem avatta boldoggá Róma, de a lengyelek századok óta boldogként tisztelik.

Készült: Piotr Stefaniak történész kutatásai és Bajcsy Lajos atya jegyzete alapján.

N. K. E.

VISSZATEKINTŐ

KARÁCSONYVÁRÓ ÉNEKLÉS

Don Bosco Közösségi Ház, 2024. december 21.

Visszatekintőnkben örömmel osztunk meg olvasóinkkal egy előzetekintő hírt: a karácsonyváróinkon és a családi táborban is többször visszatapsolt **Terán Villarreal** családi zenekar június 14-én, szombaton koncertet ad a Don Bosco Közösségi Házban – szokás szerint **Székely Réka** és **Orsolya János** közreműködésével. Réka és János költészetnapj műsorra is készülnek, ami a nagybőjti és húsvéti idő miatt áprilisról májusra tolódik. Pontos időpontja még nincs, ahogy meglesz, hirdetni fogjuk!

PÁSZTORJÁTÉK

2024. december 24.

A legutóbbi betlehemesünkre az esemény lelke és főszervezője, **Nemesiné Zsolnay Orsolya** bevezető beszédének a közlésével emlékezünk, melyben minden benne van, amitől emlékezetesre sikerült.

„Alkonyodott már, amikor a betlehemesek elindultak. A falu felett havat károgtak a varjak, az utakon nem járt már senki, a mezőkön köd született s a feltámadó szél a köddel együtt havat hentergetett az erdők felett.

Rossz idő lesz – gondolták a betlehemesek –, de azért elindultak. Nem a pár krajcárért, amit a gyerekek dobtak a perselyükbe, nem a kalácsért, amit kaptak, nem a pohár borért, amit a gazdák adtak, hanem: mert aki betlehemes, annak menni kell.

Mert mi lenne a világ Betlehem nélkül? Ki szerezne örömet a gyerekeknek? Ki támasztaná fel hívó emlékeit az öregeknek? Mentek hát a betlehemesek neki az úttalan utaknak,

neki az időnek, szélnek, viharoknak, mert várták őket szerte az egész világon. (...)

Mentek... vállukon vitték az istállót, a jászolt, a Gyermeket s az Anyát. Vállukon vitték az Örömet s a Békét.”

Szeretettel és nagy örömmel köszöntöm a kedves híveket idei betlehemes játékunkon. Fekete István most idézett szavai elhangzottak már korábban is ennél az ambónán, idén azonban ismét különleges értelmet nyertek.

November végén azt terveztük, hogy az idei betlehemes játékot felnőtt szereplőkkel játsszuk majd. Ki is hirdettük, hogy a szereplők közé lelkes felnőttek jelentkezését várjuk... S jöttek is szép számmal első szóra, régiek és újak egyaránt. Vállalták, hogy a kemény munkanapok után kedd este velünk próbálnak... mert érezték, hogy aki betlehemes, annak menni kell... ▶

▶ Már majdnem elkezdtük a próbákat, amikor egy mise után megállítottak a gyerekek: „De Orsi néni, idén gyerekek nem jöhetnek?” Nagyon dobogott a szívem... hát dehogynem jöhetnek... Hisz érezték ők is, hogy aki betlehemes, annak menni kell! Lett is népes angyalseregünk, lelkes kis bojtáraink...

Az első próba napján bérmálkozási felkészítőre vártak a kamaszok a templom előtt. Egyikük megkérdezte, mi történik a templomban... – Betlehemes próba – jött a felelet... – Beszálpsz? – kérdezte másikuk? – Abszolút... – így a kamaszos válasz, mert aki betlehemes, annak menni kell.

Így történt, hogy 36 főre bővült az idei betlehemes csapat... és jól van ez így... Gyerekek, kamaszok, felnőttek készültek együtt... Hiszem, hogy a betlehemi csoda megszületett mindnyájuk szívében.

A következő percekben egy erdélyi, mezőségi betlehemes játékot láthatnak majd, mely idén kiegészült egy igazán különleges jelenettel. A három égtáj felől érkező napkeleti bölcsek három kontinens kereszténységét képviselik majd különleges módon. Fogadják játékunkat szeretettel!

Szeretném megköszönni elsőként a szereplő gyerekeknek és felnőtteknek, hogy a tanulás, a munka és sok-sok különóra mellett vállalták a próbákat. Köszönöm mindnyájatok rugalmasságát, nyitottságát, a kreatív együtt-alkotást.

Köszönöm Mahi atyának a bizalmat és a lelki támogatást, Orsolya Jánosnak és Székely Rékának a zenei szolgálatot, azt, hogy minden évben első szóra, végtelen türelemmel és segítőkészen vállalják a közös munkát; Szegedi Katinak a jelmezek előkészítését és az öltöztetést; Schütt Zolinak a sok segítségét.

N. Zs. O.

KARÁCSONY: ÉJFÉLI SZENTMISE

2024. december 24-25.

ÉVVÉGI HÁLAADÁS

2024. december 31.

Régi szokás templomunkban, hogy az évvégi hálaadáson az egyes csoportok képviselői mondják a könyörgéseket – idén írásban is megörökítjük ezeket a szép imádságokat.

Némethné Kiss Erika: Hálát adunk Uram, hogy az elsőáldozásra készülő gyerekeket, a bér málkózásra készülő fiatalokat és felnőtteket segíthetjük a Feléd vezető úton! Hálát adunk minden ránk bízott, hitében fejlődni kívánó gyermekért, fiatalért és felnőttért! Kérünk, Uram kegyelmeddel erősítsd őket és add, hogy érett, felnőtt hitre jussanak! Vezesd őket és családjaikat a hit, a remény és a szeretet hiteles megélésének útján!
Hallgass meg, Urunk!

Vadas János: Hálát adunk Neked a ministráns közösségért, hogy rendszeresen szolgálhatunk oltárodnál így segítve a liturgiát és az egész plébánia közösségét! Kérünk, hívj új tagokat is, hogy egyre többen tudjuk

vállalni ezt a szolgálatot! Add, hogy szolgálatainkkal ünnepélyesebbé tudjuk tenni a közösségi áldozatbemutatót, ezzel is föl emelve a liturgiákon résztvevők szívét!

Hallgass meg, Urunk!

Joó Gréta: Mennyei Atyánk! Az ifik közössége nevében köszönjük az idei évben kapott kegyelmeket, ajándékokat: az együtt töltött időt, a lelki gazdagodást, a közös

kirándulásokat, nevetéseket! Hálások vagyunk, hogy közösségünk új tagokkal bővülhetett!

Kérjük, légy mellettünk a következő évben is, támogasd törekvéseinket, adj nekünk lelkesedést és kitartást, hogy buzgó szívvel építhessük országodat!

Hallgass meg, Urunk!

Szegedi Kati: Mennyei Atyánk! Az Asszonykör nevében hálás szívvel köszönjük, hogy egész évben éreztük, hogy gondviselő szeretetteddel mellettünk állsz!

Uram, Te irányítsd közösségünket! Ajándékozz meg minket tisztánlátással, hogy felismerjük szándékaidat életünkben! Őrizd meg az Asszonykör minden tagját hűségben, egymás iránti testvéri szeretetben, erőben és jó egészségekben! Adj békét a szűkebb és tágabb családunknak, egyház-községünknek, nemzetünknek és az egész világnak! Egyesítsd a békétlenség és a háborúk által szétszakított családokat!

Hallgass meg, Urunk!

Pásti Balázs: Istenünk, az év utolsó óráiban hálát adunk a Férfikör nevében is! Köszönjük elsősorban a békét, amivel megajándékoztad országunkat a világ háborgása közepette! Köszönjük a Férfikör tagjainak összetartását, segítőkészségét – és köszönjük a humort is, amivel újra és újra tükröt állítasz elénk! Naptárunkat átlapozva feltárul előttünk a 2024-es év rendkívüli gazdagsága, hálát adunk mindezért! Kérjük, hogy az új esztendőben is adj nekünk és családjainknak jó egészséget és erőt vállalt szolgálatunk teljesítéséhez! Kérünk, hogy feladatainkat mindig Rád hagyatkozva, a Te szándékaidat keresve végezzük!

Hallgass meg, Urunk!

Pálinkás Kati: Mennyei Atyánk, hálát adunk, hogy az idén kicsit többen látogatták a nyugdíjas találkozókat, és hogy idős testvéreink nap mint nap kitartóan részt

vesznek a szentmiséken, szentségimádásokon, rózsafüzér imádságokon!

Urunk, bátorítsd magányos testvéreinket, hogy bizalommal csatlakozzanak a templomi közösségekhez, így a miénkhez is! Áldd meg életüket, szenvedéseiket, erősítsd hitüket, hűségüket! Segíts minket, hogy megértőek és türelmesek legyünk velük, hogy segítőkész szeretettel és gondoskodással forduljunk közösségünk magányos, beteg, szenvedő, idős tagjai felé!

Hallgass meg, Urunk!

Zsolnay Orsi: Mennyei Atyánk! Hálát adunk az idei évben alakult új egyháztanácserért! Köszönjük a lelkes és segítőkész tagokat; az egymásra figyelő, békés és kreatív együttgondolkodást, a sokszor megtapasztalt csapatmunka örömeit; a beleadott időt, energiát! Érezzük munkánkon áldó kezedet!

Kérünk, adj erőt, tisztánlátást és türelmet a további közös munkához! Add kegyelmedet, hogy ezáltal is a Te Országodat építhessük itt a földön!

Hallgass meg, Urunk!

Tar Marika: A Rózsafüzér Társulat tagjai nevében hálát adok az elmúlt évben kapott kegyelmekért, áldásaiért, a próbatételekért. Kérem a Szűzanya közbenjárását Szent Fiánál, Jézus Krisztusnál.

Hallgass meg, Urunk!

Kérünk Téged, hallgass meg minket!

KIRÁNDULÁSOK

2024. december 28. Pilis • 2025. február 8. Budai-hegység

FEBRUÁRI SZERTARTÁSOK

Február 2. gyertyaszentelés • február 3. Balázs-áldás • február 16. a betegek szentsége

Babits Mihály:

ZSOLTÁR FÉRFIHANGRA

Consolatio mystica

*Tudod hogy érted történnek mindenek – mit busulsz?
A csillagok örök forgása néked forog
és hozzád szól, rád tartozik, érted van minden dolog
a te bűnös lelkedért.*

*Ó hidd el nékem, benned a Cél és nálad a Kulcs
Madárka tolla se hull ki, – ég se zeng, – föld se remeg,
hogy az Isten rád ne gondolna. Az Istent sem értheti meg,
aki téged meg nem ért.*

*Mert kedvedért alkotott mennyet és földet s tengereket,
hogy benned teljesedjenek, – s korok történetét
szerezte meséskönyvedül, – s napba mártotta ecsetét,
hogy kifesse lelkedet.*

*Kinek színezte a hajnalt, az alkonyt, az emberek arcát? Mind teneked!
És kinek kevert sorsokat és örömet és bánatot,
hogy gazdag legyen a lelked? És kinek adott
annyi bús szerelmeket,*

*szerelmek bűnét és gyászát? s hogy bűn és gyász egysúlyú legyen,
eleve elosztott számodra szépen derűt és borút,
sorsot és véletlent, világ nyomorát, inséget, háborút,
mindent a lelkedre mért*

*öltöny gyanánt: – úgy van! éonok zúgtak, tengerek száradtak, hogy a lelked: legyen
császárok vétkeztek, seregek törtek, hogy megkapd azt a bút,
amit meg kellett kapnod, és világok vihara fűtt
a te bűnös lelkedért!*

*Mert ne gondold hogy annyi vagy amennyi látszol magadnak,
mert mint látásodból kinőtt szemed és homlokod, úgy nagyobb
részed énedből, s nem ismered föl sorsod és csillagod
tükörében magadat,*

*és nem sejtéd hogy véletleneid belőled fakadnak,
és nem tudod hogy messze Napokban tennen erőd
ráng és a planéták félrehajlítják pályád előtt
az adamant rudakat.*

NAGYBÖJTI LELKIGYAKORLAT

Idén a hamvazószerdát követő első hétvégén volt templomunkban a nagyböjti lelkigyakorlat, amelyet Farkas István piarista szerzetes, alias Lupus atya tartott.

A sok részletben és módon – előadás, szentbeszéd, kötetlen beszélgetés – megvalósult lelkigyakorlatról Pálincás Kati jegyzetei alapján számolunk be.

A szombat délelőtt Lupus atya – mondván, hogy üres padoknak nem tud beszélni – a megjelenteket összeterelte a Szűz Mária-oltár elé, majd tanári mivoltát nem meghazudtolva sorszámozott állításokkal és bizonyításokkal teli előadásba kezdett.

Amilyen a nagyböjtt, olyan lesz a húsvét.
– A nagyböjtt célja: közelebb kerülni Istenhez, aki a szeretet forrása, és ha hozzá közelebb kerülünk, azáltal közelebb kerülünk egymáshoz is – ezt Lupus atya a testvérekkel körben állva szemléltette is.

Ezután megkért minket, rangsoroljuk fontossági sorrend szerint az alábbiakat :

1. Jelenlét – milyen közel vagyok Istenhez?
2. Milyen ember vagyok?
3. Mit teszek meg másokért?

Hangsúlyozta, hogy első helyre a jelenlétet kell tennünk a nagyböjttben, hogy közelebb kerüljünk Jézus rejtett életéhez, mert csak így tudunk ellenállni a sátán kísértéseinek.

A sátán hazug gyilkos, az átverés mestere – mondta Lupus atya –, Jézust is megkísértette. Számos esetben megtéveszt, félrevezet minket száználmas örömök felkínálásával. Az örömök osztályozásával kaptunk fogódzókat: különbséget kell tennünk az örökre boldogító örömök és a száználmas örömök között. Az első csoportba ezeket sorolta:

- az árral szemben úszni
- Istené vagyok, hiszen magának teremtet, megváltott, hazavár
- koldus szegény vagyok
- örülök, hogy szolgálhatok
- felkészülten várok a bezárt ajtó előtt annak kinyitására várva

A száználmas örömök között a következő felsorolást kaptuk:

- a többséggel tartok
- a magamé vagyok, kedvem szerint élek
- gazdag vagyok

▶ – uralkodom

– minden lehetőségre lecsapok

Természetesen egy ilyen felsorolás leegyszerűsít, de tudnunk kell, hogy a fájdalom, szenvedés vállalása nélkül nem lehet szeretni – ennek gyümölcse az örök élet.

A szombat esti szentmise homíliájában volt a második lelkigyakorlatos beszéd, amelyben Lupus atya Jézusnak a kereszten mondott utolsó hét szaváról elmélkedett.

1. *Atyám bocsáss meg nekik, mert nem tudják mit cselekszenek!* – Parancsba adja az ellenség szeretetét.

2. *Még ma velem leszel a paradicsomban* – Miután a jobb lator megvallja, hogy jogosan bűnhődik, és megvédi Jézust a bal lator szidalmazásától, feloldozza őt – ez volt a történelemben az első gyónás/feloldozás, egyben szentté avatás.

3. *Íme, a te anyád – íme, a te fiad!* – Szent Ágoston szerint János apostol itt mindannyiunkat képvisel, Szűz Mária ugyanolyan szeretettel szeret minket is.

4. *Istenem, Istenem miért hagytál el engem (22. zsoltár)* – Miután Jézus is elszen-

vedte a kísértést, ez számunkra sem bűn, a kísértés azért jó, mert megmutatja, hogy az adott pillanatban milyen erős vagy hitvány vagyok a sátánnal szemben.

5. *Szomjúhozom* – Jézus a legszörnyűbb szenvedést szenvedte el, a fulladásos halált. Jézushoz legközelebb a szenvedők vannak, akik hordozzák Krisztus keresztségét.

6. *Beteljesedett* – Megnyílik az ég, beteljesedett Krisztus küldetése, a lelkek megváltása.

7. *Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet* – Jézus utolsó mondata a 31. zsoltár 5. versére utal, a bizalom imája. Jézus önként adta oda életét, irántunk való szeretetből, engedelmeskedve az Atyának.

Vasárnap a délelőtti szentmisén a nehéz emberek békés elviselését, a hibakeresési algoritmusokat tanultunk – ezúttal is a már megszokott sorszámozással.

1. *Az Isten-kapcsolat határozza meg az emberi kapcsolatainkat is.* – Ha ez jó, akkor nem lehet probléma az emberi kapcsolataimban sem. Tanuljunk bátran a szentektől!

2. *Mások elfogadásának alapja, feltétele önmagam elfogadása.* – Ha összeveszünk valakivel, előbb magunkban keressük az okokat.

3. *A szeretet nem lehet személyválogató.*

4. *A szeretet ellentéte nem a harag, hanem a közöny.* – Az ellenség hízeleg, a barátok építő észrevételeinek örülnünk kell. Ha e szempontok szerint vizsgáljuk a helyzetet, lehet, hogy nem is lesz okunk haragra. A békesség megőrzése rajtam is múlik, a legnagyobb győzelem, önmagunk legyőzése. Ha ez működik, a konfliktus elkerülhető. Ha mégsem, ha rosszat gondolok, neheztelek testvéremre, magam is rosszabá válok, függetlenül attól, hogy igaz-e az állításom. A farizeus és a vámos példázata szerint is, ha ítélkezem, gögössé válok, és

hamisan felmentem magam. Nem ítélkezhetek testvérem felett. Az ítélkezéssel Isten jogait bitorlom, csak a föltámadt Krisztusnak van joga ítélkezni.

5. *Kibékülés akkor valósulhat meg, ha nem zárt rendszerként kezelem a helyzetet.* – Ha kinyitom a kapcsolatot és beengedem Istent. Ha nem ezt teszem, kizárom magamat az irgalom rendjéből, mert Isten is akkor bocsát meg nekem, ha én is ezt teszem az ellenem vétőkkel (lásd Miatyánk).

A vasárnap esti misén a lelkigyakorlat záróbeszédének témája az idei szentév köz-

ponti üzenete, a *remény* volt. Lupus atya kiemelte, hogy Szent Pál leveleiben szinte a leggyakrabban előforduló szó a remény, mellyel szemben a sátán egyetlen fegyvere a kétségbeejtés. Példának Péter és Júdás apostol példáját hozta fel: míg Péter keservesen megbánja tagadását, és Jézus rábízta az egész egyházát, addig Júdás nem reménykedett Jézus megbocsátásában, és a kétségbeesés a sátán karmai közé lökte.

Végezetül a zsoltárok gyakori olvasását ajánlotta – akár egy egyéves vállalás kezei között –, hiszen az tulajdonképpen Jézus *imakönyve* volt. Hiába kísértette őt a sátán, nem tudta becsapni. Erőt adott neki a kollektív remény: „Atyáink benned reménykedtek, reméltek, s te megszabadítottad őket” – olvashatjuk a 22. zsoltárban. Ha rendszeresen és hittel olvassuk a zsoltárokat, erősödik bennünk a remény, hiszen minden problémából csak a föltámadás reménye tud kiemelni.

P. K.

ANYAKÖNYVI ADATOK

TEMETÉSEK

† **Bartus Ferenc**

születési év: 1951

temetés ideje: 2025. január 22.

† **Papp Károly Pál**

születési év: 1931

temetés ideje: 2025. február 12.

† **Sipos Béla**

születési év: 1966

temetés ideje: 2025. február 14.

† **Pusztai László Julián**

születési év: 1944

temetés ideje: 2025. február 19.

† **Dudás István**

születési év: 1969

temetés ideje: 2025. március 12.

FÉRFIKÖR: KULTÚRÁRA (IS) SZOMJAZVA

2025. február 11.

Az elmúlt években hagyománnyá vált, hogy a téli időszakban a Férfikör tiszteletét teszi valamelyik fővárosi színházban, csillapítva olthatatlan vágyát a kultúra iránt. Jól esik időnként kimozdulni a megszokott keretek közül, amit jól mutat, hogy az előzetesen megvásárolt 15 db jegy rövid idő alatt gazdára is talált, demonstrálva a Férfikör erejét és egységét.

Idén a választás az Örkény Színházra esett, mégpedig az *Isten* című előadásra. A darab címe elegendő hívószó volt férfitársaim számára, de nyilván segített az a tény is, hogy az Örkény Színház környékén nem sokat kell keresgélni ahhoz, hogy az előadás után 1-2 üdítőt (kizárólag) valahol megigyunk együtt. Annál is inkább szükségesnek találtuk az előadás utáni

kortyolgatást, mert a darab elég nehéznek ígérkezett az előzetesek alapján – ugyanis az eutanáziáról szólt –, így szükségesnek éreztük megbeszélni a látottakat. Ez a téma

korántsem újkeletű, hiszen már az ókor óta foglalkoztatja az embereket. Az előadás a témája mellett a díszletről is emlékeztet maradt: az ugyanis egyáltalán nem volt; a színpadon csupán a szereplők voltak, akik félkörívben ültek.

A történetről röviden: egy 79 éves, egészséges, a feleségét elvesztő férfi kéri a háziorvosa segítségét abban, hogy rendezett módon, legálisan fejezhesse be az életét. Az orvos vonakodik, ezért a férfi nyilvános vitát kezdeményez orvosszakértők, jogászok és az egyház képviselőinek bevonásával, hogy teljesíthető-e az utolsó kívánsága. Számos érvt és ellenérvt felsorakoztatnak a szakértők az eutanáziával kapcsolatban. Külön érdekessége az előadásnak, hogy a nézőket is bevonják a döntésbe: az előadás szünetében volt mód igennel vagy nemmel szavazni arról, hogy teljesíthető-e a férfi kívánsága. A szavazás eredménye: 58% igen, 42% nem.

A színházi élmények után kerestünk egy csendesebb helyet, ahol tudtunk beszélgetni a látottakról, egy kicsit a mi keresztény szemszögünket előtérbe helyezve. A Férfikör egységét mutatja az is, hogy Maros Palkó, aki korábban már látta a darabot, csatlakozott hozzánk a beszélgetéshez az előadás után. Bár a „közvélemény” nem a mi nézetünket képviselte, közöttünk nem voltak nagyobb véleménykülönbségek, hasonlóan láttuk mindnyájan. Rövid ott tartózkodásunk során alaposan feldobtuk a szórakozóhely bevételét.

Én jól éreztem magam ezen a tartalmas február 11-i estén, szerintem a többiek is. Abban maradtunk, hogy jó lenne még egyszer a tavasz folyamán kimozdulni valamilyen kulturális eseményre, már lassan körvonalazódik a következő alkalom a jövőben. Ezúton is köszönet mindenkinek a részvételért!

K. T.

HÁZI PRAKTIKÁK

SÓBA-VÍZBE BABLEVES

Elszaladt az idei farsang is, bár az egyik leghosszabb volt. A sok disznótoros, fánk és lakodalmi összejövetel után tudták elődeink, hogy mi a rend. Eljött az elcsendesedés, a porták és a személyes problémák rendezésének az ideje.

Szigorú böjti napokon, még zsírral se igen főztek. A következő levest madarasi nagyszüleim készítették, és azóta természetesen mi is folytatjuk a hagyományt.

Hozzávalók: 50 dkg szárazbab, 4 db sárgarépa, 1 db pasterna (pasztinák/paszternák), 1 db krumpli, 2 db zöldség (fehérrépa/petrezselyem), fél zeller, 1 db vörshagyma,

3-4 gerezd fokhagyma, ízlés szerint só, bors, petrezselyem zöldje, őrölt pirospaprika.

Elkészítés: az előző este beáztatott babot odatesszük főni. Amikor félig megpuhult, beletesszük a hosszában félbe, negyedbe vágott zöldségeket, az egészben hagyott hagymát és fokhagymákat.

Sózzuk, borsozzuk, és a levest forrás közben meghintjük egy csapott evőkanál őrölt paprikával. Csipetkével vagy gyufatésztaival kínáljuk.

Mindenkinek békés, nyugodt időszakot kívánva:

K. L. M.

NÉHÁNY SZÓ A SEMMIRŐL

Pár hete egy rendezvényen, fehér asztal mellett találkoztam egy régi kedves ismerőssel, aki történetesen a kerület egy másik templomának aktív, világi segítője. Szinte magától értetődő volt, hogy a plébániai élet is szóba került a beszélgetésünkben. Közös élmények után, pontosan nem is nagyon emlékszem arra, hogyan, de egyszer csak azt mondta az ismerősöm: „Persze, akkor ott még semmi sem volt.” Először nem is nagyon értettem, mire gondol, hiszen a 30-as évek második fele óta itt – értsd: Szemere – mindig volt valami. Értetlenségemet látva magyarázkodni kezdett, hogy itt élet nem volt... Halkan csak annyit jegyeztem meg, hogy ez a semmi nekem 16 év folyamatos világi jelenlét és

segítés volt. Ekkor ő nézett értetlenül, én pedig néhány mondatban mesélni kezdtem a rendszerváltás utáni szalézi jelenlétről a plébánián.

A múlt héten egy másik rendezvényen – történetesen a Don Bosco Közösségi Házban – ismét találkoztam egy ismerőssel, kerületi óvónő volt nyugdíjba vonulása előtt. Megszólított és felidézte azokat az időket, amikor itt, a Don Boscóban minden szombaton gyerekeknek tartottunk foglalkozásokat.

E két eset kapcsán merült fel bennem, hogy írok a *semmiről*, vagyis azokról az évekről, amelyre a közösség mai tagjai nem vagy alig emlékeznek, esetleg akkori jelenlétük hiánya miatt nem is emlékezhetnek.

Pélföldszentkeresztii nyári gyerektábor Pál atyával a 2000-es évek elején

Létszámát tekintve a hitüket gyakorló hívek száma valóban valamennyivel kisebb volt. Bár nehéz Pál atya 16 évről – Frank Pál, szalézi atya, szemeretelepi plébános 1989 és 2005 között – egységes állításokat megfogalmazni. Akik itt voltak, aktívan vettek részt a közösség elsősorban szalézi szellemiség által dominált életében. Hogy ez mit is jelent? Elsősorban a missziós lelkületet, a szegények felé való szeretetteljes odafordulást, a nehezebb helyzetűekkel való együttérzést. Ennek jegyében fogalmazódott meg az igény, hogy csalogassuk be a környék „gyerekeit” a Don Boscóba.

Több mint 10 éven keresztül minden szombaton programok voltak: kézműves-foglalkozások, táncházak – rendszeresen járt hozzánk a mára már híres Kolompos együttes néhány tagja, de mások is. Mindent úgy, hogy a programok szervezését, koordinálását mindössze néhány család végezte. Évről évre Mikulás ünnepséget tartottunk, amelyre bárki jöhetett, és ahol a Mikulás mindenkit megajándékozott. És még arra is maradt energia, hogy a karácsonyi pásztorjáték tanulása előtt, itt a Mikulás műsoron előadással készüljenek a gyerekek. A számos mesefeldolgozást, bábjátékot nehéz lenne felsorolni, de egyet Lázár Ervin *Szegény Dzsoni és Árnika* című meséjének dramatikus feldolgozását mégiscsak megemlítem. Az előadások színvonalát mutatja, hogy pl. ezzel a produkcióval gyerekeink felléptek Gödöllőn is a Nagycsaládosok Országos Egyesületének találkozóján, a gödöllői egyetem aulájában.

A gyerekprogramok közül nem lehet nem megemlíteni a nyári, példiföldszentkereszt-i táborokat. Először akkor táboroztunk ott, amikor még semmiféle felújítás nem volt az államtól visszaigényelt és vissza is kapott intézményen. Még itt-ott

néhány tábla is emlékeztetett arra, hogy a szocializmus ideje alatt ifjúsági nevelőintézet volt a falak között.

Majd itt köszöntünk el Pál atyától is úgy, hogy az egykori táborlakók közül többen már családjukkal jöttek el a misére. Ekkor a tábor a kezdeti viszonyokhoz képest már-már luxusüdülővé alakult. A méreteket pedig jelzi, hogy egy-egy nyári héten 60-70 gyerek plusz segítők – felnőttek és fiatalok – voltak velünk. A csapat állandó tagja volt például Kiss Erika is. A felnőttek számára is voltak programok: jártunk Erdélyben, a csíksomlyói búcsún, valójában cserekapcsolatunk volt az újtusnádi közösséggel: a családok, amelyeknél laktunk eljöttek hozzánk néhány napra a plébánia búcsújának idején. Jó néhányszor előadtuk a Csíksomlyói passiót a templomban – akkor ennek még jóval kisebb volt a divatja.

És befejezésül még valami: talán épp e lapokon érdemes megemlékezni arról, hogy a *Mustármag* is ezalatt az idő alatt indult. Szerényebb és sokkal-sokkal egyszerűbb sokszorosítási eljárással, de már megvolt, és eljutott a közösség tagjaihoz. Nevét is ekkor kapta a plébániai hírmondó.

Ahhoz, hogy tudjuk, hová tartozunk, kik vagyunk és mi a szerepünk a plébániai közösségben, fontos tudni, hogy mi volt előttünk. Egy rövid imát érdemes elmondani azokért, akik azóta már a Menyeyi Atya közelében nosztalgálnak erről az időszakról.

N. Gy.

ANYAKÖNYVI ADATOK

KERESZTELŐ

☞ Pándi Laura Rozália

születési dátum: 2015. december 5.

keresztelés ideje: 2025. január 12.

HIRDETÉSEINK

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

■ **március 25. kedd:** Urunk születésének hírladása, Gyümölcsoftó Boldogasszony főünnep, 19 órakor ünnepi szentmisében köszöntjük a Szűzanyát;

■ **március 28. péntek:** 18:15 órától keresztúti imádság a Nyugdíjas klub vezetésével, majd 19 órától szentmise;

■ **március 30. vasárnap:** a 9:30 órai misét az e hónapban temetett testvéreinkért mutatjuk be;

■ **április 4. péntek:** a hónap elsőpéntekje, 18:15 órától keresztúti imádság a Férfikör vezetésével, majd 19 órától szentmise;

■ **április 6. vasárnap:** a szentmisék perselyadományait a szentföldi keresztények megsegítésére továbbítjuk;

■ **április 11. péntek:** 18:15 órától keresztúti imádság a Képviselő-testület vezetésével, majd 19 órától szentmise;

■ **április 13. vasárnap:** Virágvasárnap, a szentmisék elején barkaszentelést végzünk, a 9:30 órai szentmisét a templom előtti téren kezdjük ünnepélyes barkaszenteléssel, majd a szentmisében énekkarunk közreműködésével hangzik el a passió.

■ **április 14. Nagyhétfő:** 8 órától egésznapos szentségimádási nap, 18 órakor a szentmise;

■ **április 15. Nagykedd:** 7:30 órakor lesz szentmise, 17 órától külön gyónási alkalom, melyen több atya is fog gyóntatni;

■ **április 16. Nagyszerda:** 18 órakor lesz szentmise, majd Jeremiás siralmait énekeltük;

■ **április 17. Nagycsütörtök:** 18:30 órakor ünnepi szentmise lábmosás szertartásával, oltárfosztással, utána Jeremiás siralmi, majd virasztás lesz 22 óráig;

■ **április 18. Nagypéntek:** 15 órakor keresztút az Ificsoport vezetésével, majd 18:30 órától nagypénteki szertartás, utána Jeremiás siralmi, majd virasztás 22 óráig;

■ **április 19. Nagyszombat:** 8 órától 16 óráig a szent sír őrzése, majd 20:30 órától húsvét vigíliai szertartás feltámadási körmenettel;

■ **április 20. Húsvétvasárnap:** szentmiséinket a megszokott vasárnapi rendben, 7:30, 9:30 és 18 órakor tartjuk. A délelőtti szentmisék végén ételszentelés, a 9:30 órai szentmise után tojáskeresés a templomkertben a gyerekeknek;

■ **április 21. Húsvéthétfő:** 8:30 órakor lesz szentmise;

■ **április 27. vasárnap:** a 9:30 órai szentmisében 11 gyermek járul először szentáldozáshoz. Imádkozzunk elsőáldozóinkért és családjaiért!

■ **április 28. hétfő:** egésznapos szentségimádás 8 órától, majd a 19 órai szentmise után a Jézus szíve-litániát imádkozzuk.

HIRDETÉSEK

■ **ADÓ 1%:** Az idei évben is rendelkezünk adónk 2x1%-áról a megszokott módon! A jogosult szervezetek listája a https://nav.gov.hu/ado/szja1_1/felajanlasra-jogosultak/registralt_civil oldalról letölthető. Fontos tudnunk, hogy akinek nulla forint az adója, annak is számít a felajánlása az állami keret elosztásánál, így ne felejtjük el leadni nyilatkozatunkat a **Magyar Katolikus Egyház** javára! A technikai szám: **0011**.

■ **májusban** a hétköznapi esti szentmisék előtt 18:40 órától a Lorettói litániát énekeljük a Szűzanya tiszteletére.

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja, alapítva 1992-ben, újraindítva 2007 decemberében

Jelen lapszámunk munkatársai:

Fr. Mahimai Raj Anthony,
Kiss Tamás (K. T.), Nemcsics Gyöngyi (N. Gy.),
Nemesiné Zsolnay Orsolya (N. Zs. O.)
Némethné Kiss Erika (N. K. E.), Pálinskás Katalin (P. K.)

Fotók:

Pásti Balázs, Szepesi Tamás, Viola Zsolt

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407
e-mail: szemere.mustarmag@gmail.com
<http://szemere.plebania.hu>